Ankenævnet for Forsikring

Den 17. juni 2015 blev i sag nr. 86707:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at give tilsagn om dækning for advokatudgifter i forbindelse med krav rejst mod hans tidligere samlever samt bank 1 og bank 2.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at udgifterne ikke er afholdt med rimelig grund.

Det er oplyst, at klagerens tidligere samlever har hævet beløb fra deres 3 fælles børns konti i bank 2. Hans tidligere samlever overførte beløbene til bank 2 fra bank 1. Klageren indbragte bank 1 for Pengeinstitutankenævnet. Af Pengeinstitutankenævnets afgørelse af 1/5 2012 fremgår bl.a.:

"**Parternes påstande**
Den 14. juni 2011 har klageren indbragt sagen for Ankenævnet med påstand om, at [bank 1] skal 'anerkende og tilbagebetale et beløb svarende til det tab børnene har lidt' med renter og procesrenter af kravet til betaling sker.

[Bank 1] har nedlagt påstand om frifindelse.

Parternes argumenter
Klageren har anført, at banken er erstatningsansvarlig for, at [tidl. samlever] kunne overføre beløb fra børnenes konti uden hans samtykke.

Beløbene blev ikke udbetalt med frigørende virkning for banken, da [tidl. samlever] ikke kunne foretage hævningerne uden hans samtykke som medværge.

Begge forældre er værger, når der er fælles forældremyndighed, jf. værgemållovens § 2, stk. 1. De handler i forening på den umyndiges vegne, jf. værgemållovens § 3, stk. 1. Forældrene skal være enige om dispositioner på barnets vegne.

[Klagerens tidl. samlever] har alene underskrevet overførselsanmodningen til [bank 2] på trods af, at banken vidste, at begge forældre var værger.

Der er tale om betydelige beløb, der helt åbenbart er formuebeløb. Alle konti blev nedlagt og overført til [bank 2], hvorefter [klagerens tidl. samlever] hævede hele indeståendet på samtlige konti. Banken burde som minimum have sikret sig medværgens samtykke. Banken burde vide, at det at hæve et større beløb, uanset begge værgers samtykke, kræver Statsforvaltningens godkendelse.

Klagerens far havde tidligere på vegne af børnene spurgt banken om muligheden for at sikre formuen bedst muligt. Banken tilrådede, at børnenes formue kom i forvaring. Banken rådgav således familien om, hvordan pengene bedst blev sikret. Desuagtet sikrede banken sig ikke, at [klagerens tidl. samlevers] fuldmagt blev inddraget.

Han tilbagekaldte alle fuldmagter til [tidl. samlever]. Banken medgav ham på et senere tidspunkt, at man desværre ikke havde fået slettet fuldmagterne til hans konti. Efterfølgende spurgte han banken, om de var sikre på, at alle fuldmagter var slettede. Banken indrømmede, at de havde glemt det igen. Fuldmagt til hans børns konti blev ikke slettet.

En medarbejder fra banken har telefonisk indrømmet over for ham, at banken fejlagtigt troede, at [klagerens tidl. samlever] stadig var børnenes værge og derfor fortsat kunne hæve på børnenes konti. Derfor slettede banken ikke [klagerens tidl. samlevers] fuldmagt til kontiene og fik ikke børnenes penge placeret under forvaltningsaftalen.

Banken burde have sat en spærring på kontiene.

[Bank 1] har anført, at banken ikke handlede ansvarspådragende.

[Klagerens tidl. samlever] havde fuldmagt til børnenes konti. Fuldmagten bestod fortsat efter samlivets ophør.

Under klagerens og [tidl. samlevers] samliv havde [klagerens tidl. samlever] netbanksfuldmagt til alle familiens konti. I forbindelse med samlivets ophør tilbagekaldte klageren telefonisk fuldmagterne til hans egne personlige konti og tit hans virksomheds konti. Han tilbagekaldte ikke fuldmagten til børnenes konti. Overførslerne fra børnenes konti til andre konti tilhørende børnene i [bank 2] og til [klagerens tidl. samlever] skete via [bank 1´s] Netbank og i henhold til netbanksfuldmagten til børnenes konti. Det bemærkes, at der ikke var tale om hævninger, men om overførsler som [klagerens tidl. samlever] forestod.

Overførslen af børnenes konti til [bank 2] er sket med frigørende virkning for banken, da en sådan overførsel ikke er en disposition, der kræver begge værgers samtykke, og da overførslen ikke har påført børnene et tab.

Banken havde Indtryk af, at det var [klagerens tidl. samlever] alene, der var værge for børnene. Bankens opfattelse blev understøttet af [klagerens tidl. samlever], der oplyste, at hun var eneste værge. Børnenes midler er under og efter forældrenes samliv alene blevet håndteret af [klagerens tidl. samlever] uden kommentarer fra klageren. Alle tre børn havde bopæl hos [klagerens tidl. samlever] efter samlivets ophør. Det var alene [klagerens tidl. sam-

lever], der varetog børnenes konti og havde fuldmagt til disse. Det bestrides, at bankens manglende viden om den fælles forældremyndighed skyldes bankens fejl.

Under en samtale med en rådgiver I efteråret 2008 gav klageren udtryk for, at han ikke vidste, om han havde forældremyndigheden. Klageren og banken lagde til grund, at han nok ikke var forældremyndighedsindehaver.

Det er korrekt, at klagerens far på et tidspunkt drøftede oprettelsen af forvaltningskonti til sine børnebørn med banken. Det blev ikke drøftet, at en sådan disposition skulle ses som udtryk for, at [klagerens tidl. samlever] ikke længere måtte disponere over børnenes eksisterende konti.

I forbindelse med oprettelsen af forvaltningskonti til børnene I slutningen af 2008 underskrev [klagerens tidl. samlever] alene som værge ved siden af klagerens underskrift. Det blev ikke påtalt af nogen af forældrene.

Det er udokumenteret, at der er lidt et tab, at pengene er forbrugt og at eventuelle forbrugte midler ikke er anvendt til gavn for børnene.

Klageren havde hverken før eller efter samlivet anmodet banken om at indsætte rådighedsbegrænsninger på kontiene.

Selvom banken havde vidst, at klageren også var værge, ville banken stadig have medvirket til overførslen af børnenes midler til konti i [bank 2].

Klageren må i stedet rette sit krav mod [bank 2] og [klagerens tidl. samlever].

Der henvises til Pengeinstitutankenævnets afgørelse 281/2010, der vedrørte, om et pengeinstitut havde pådraget sig et erstatningsansvar som følge af klagerens tidligere ægtefælles hævning af indestående på deres børns konti uden klagerens samtykke.

Ankenævnets bemærkninger
Indledningsvis bemærkes, at klageren og [klagerens tidl. samlever] efter det for ankenævnet oplyste har fælles forældremyndighed over deres tre børn. De er sammen værger for børnene og handler i forening på de mindreåriges vegne, jf. værgemållovens § 3, stk. 1.

Ankenævnet lægger til grund, at klageren ikke gjorde banken opmærksom på, at overførsel fra børnenes konti kun måtte finde sted med hans samtykke. Ankenævnet finder, at banken ikke i øvrigt var bekendt med omstændigheder, der måtte gøre [klagerens tidl. samlevers] overførsel af indeståendet på kontiene mistænkelig. Ankenævnet finder herefter, at [klagerens tidl. samlever] med frigørende virkning for banken var berettiget til at foretage overførslerne i medfør af værgemållovens § 3, stk. 3. Det bemærkes i den forbindelse, at den første af de påklagede overførsler fandt sted i oktober 2007. Desuagtet havde klageren i januar 2009, da yderligere, meget betydelige, overførsler fandt sted, ikke taget skridt til, at underrette banken om, at klageren ikke var indforstået med de tidligere overførsler.

Ankenævnets afgørelse

Klageren får ikke medhold."

Klageren anmodede herefter selskabet om tilsagn om retshjælpsdækning, hvilket selskabet afviste. Efterfølgende fulgte yderligere korrespondance mellem parterne, hvilket dog ikke resulterede i enighed.

Klageren anlagde herefter sag mod sin tidligere samlever samt bank 1 og bank 2. Der er fremlagt en stævning af 17/9 2012 for nævnet.

Statsforvaltningen har i brev af 21/9 2012 til klagerens tidligere samlever bl.a. anført:

> "Du har skriftligt erkendt over for statsforvaltningen, ar du har hævet sammenlagt kr. 461.422,01 på dine børns konti.
>
> Vi vil herefter foreslå, at der beskikkes en særlig værge for dine børn efter værgemålslovens § 47, med henblik pa, at den særlige værge kan undersøge dine økonomiske forhold i relation til dine muligheder for at tilbagebetale beløbet.
>
> Den særlige værge skal også sikre og inddrive dine børns tilgodehavender.
>
> 'Vi vil desuden foreslå, at én af statsforvaltningens faste værger beskikkes til særlig værge for dine børn.
>
> Værgemålslovens § 47 har følgende ordlyd:
>
> Skal værgen indgå en retshandel med den, der er under værgemål, eller kan deres interesser i et retsforhold i øvrigt være modstridende, beskikkes der en særlig værge."

Af udskrift af retsbogen af 17/1 2013 fremgår bl.a.:

> "Sagen blev drøftet, herunder særligt formaliteten vedrørende pengeinstitutternes påstande om afvisning på grund at manglende søgsmålskompetence, idet der var enighed om, at sagen i den foreliggende form kræver tiltrædelse fra sagsøgte eller tilladelse fra Statsforvaltningen til søgsmålskompentence, samt kravet om friholdelse fra pengeinstitutterne.
> Der blev opnået enighed om, at sagsøgeren og sagsøgte [klagerens tidl. samlever] senest den 4. februar 2013 oplyser retten og de øvrige sagsøgte om deres indstilling til spørgsmålet om søgsmålskompetence og friholdelseserklæringer i forhold til pengeinstitutterne samt muligheden for en forligsmæssig løsning.
>
> [Klagerens tidl. samlevers advokat] bemærkede i sidstnævnte forbindelse, at sagsøgte erkender at have lånt pengene fra børnenes konti, da hun i en længere periode efter samlivsophævelsen kun havde en meget begrænset indtægt og ikke modtog børnepenge, og at have anvendt pengene til leveomkostninger og ting til børnene. Hun har hele tiden ønsket en løsning på sagen uden en stævning og har for nemheds skyld anerkendt at skulle tilbagebetale hele beløbet for derved ikke at skulle nærmere ind i en vurdering af anvendelsen for så vidt angår indholdet."

Ved brev af 24/4 2013 til domstolen meddelte klagerens tidligere samlevers advokat:

"Som det fremgår heraf, har min klient rent faktisk erkendt overfor Statsforvaltningen, at hun har hævet de omhandlede beløb på børnenes konti.

Idet jeg henviser til min skrivelse af 28. januar d.å. til retten, skal jeg således fastholde, at det omhandlede sagsanlæg har været ganske unødvendigt.

Min klient ønsker ikke at meddele samtykke til sagsanlægget, og jeg skal derfor opfordre til, at sagen afvises, og sagsøger pålægges at betale sagsomkostninger til de sagsøgte."

Klagerens tidligere samlever har den 26/12 2013 underskrevet gældsbreve til sine børn.

I klageskema af 12/9 2014 har klagerens advokat bl.a. anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.**
[Klagerens] ekskone har systematisk overført 451.322 kr. fra børnenes konto til sin egen.

[Klageren] anlægger sag, men børnenes værge vil ikke godkende sagsanlægget for børnene mod moderen. Sag afvises, men i kære til … Landsret ændrer spørgsmålet om omkostninger til Statskassen, men fastholder sagsomkostninger til bankerne.

I øvrigt henvises til bilagene.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet.
Tryg skal anerkende, at de dækker efter betingelserne om retshjælpsdækning."

Dertil har selskabet i brev af 15/10 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"**Bemærkninger til sagen**

Vores kundes tidligere samlever
Sagen drejer sig om, at vores kundes tidligere samlever og mor til de fælles børn har hævet 451.322 kr. på børnenes konti.

Vores kunde anmeldte ved sin advokat forholdet til retshjælpsforsikringen den 3. august 2012.

I forbindelse med vurdering af sagens rimelighed anmodede vi om dokumentation for, at der var lidt et tab, herunder at pengene ikke var brugt til gaver og underhold til børnene samt en redegørelse for, at vores kunde var rette sagsøger og dermed havde krav på at få pengene tilbage til børnenes konti. Dette fordi vi ikke fandt, at vores kunde var rette sagsøger, da det var børnenes penge. Det var derfor børnene jf. værgemålslovens § 31, der havde krav på erstatning.

Ved e-mail af 29. oktober 2012 redegjorde vores kundes advokat for, at der var lidt et tab, idet der var overført beløb fra børnenes konti til vores kundes tidligere samlever og tilbage igen, hvilket indikerede, at der var tale om et 'lån': Vores tidligere samlever havde ej heller på opfordring kunnet redegøre for, at beløbene var anvendt til børnene.

Vores kundes advokat oplyste endvidere, at vores kunde var rette sagsøger, idet han var sagsøger som forældremyndighedsindehaver af børnene.

Vi afviste igen forhåndstilsagn ved e-mail af 31. oktober 2012, idet vi fortsat ikke fandt bevisbyrden løftet for, at pengene ikke var brugt på børnene eller til børnenes underhold ligesom vi ikke fandt redegjort for, på hvilket grundlag vores kunde havde et krav på erstatning fra sin tidligere samlever, jf. værgemålslovens § 31.

Vi modtog herefter ikke yderligere redegørelse med grundlag for, at vores kunde var rette sagsøger og fastholdt blandt andet på den baggrund vores afvisning af retshjælpsdækning.

Ved e-mail af 24. juni 2014 modtog vi retsbogsudskrift af 28. januar 2013. Heraf fremgik, at 'Sagen blev drøftet, herunder særligt formaliteten vedrørende pengeinstitutternes påstand om afvisning på grund af manglende søgsmålskompetence, idet der var enighed om, at sagen i den foreliggende form kræver tiltrædelse fra sagsøgte eller tilladelse fra Statsforvaltningen til søgsmålskompetencen'.

Det fremgår endvidere af klagen til Ankenævnet, at børnenes værge ikke ville godkende et sagsanlæg for børnene mod vores kundes tidligere samlever og sagen afvises.

Retsbogsudskrift af 28. januar 2013 samt sagsfremstillingen i klagen til Ankenævnet understøtter således, at vores kunde ikke har været rette sagsøger for børnenes krav i mod vores kundes tidligere samlever, idet vores kunde ikke har haft søgsmålskompetencen alene.

Vi finder derfor allerede af den grund, - at vores kunde ikke var rette sagsøger -, at omkostningerne ikke er afholdt med rimelig grund jf. forsikringsbetingelsernes § 2 stk. 3 og § 5 stk. 1.

I henhold til forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 3, har Tryg både har ret og pligt til at udtrykke tvivl om en sags rimelighed og i henhold til § 5, stk. 1, dækker forsikringen ikke omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund.

Vi kan derfor ikke tilbyde dækning af omkostninger til sagen i mod vores kundes tidligere samlever.

[Bank 1] og [bank 2]
Af klagen til Ankenævnet fremgår, at i kære til … Landsret ændre spørgsmålet sig om omkostninger til statskassen, men fastholder sagsomkostninger til bankerne. Vi forstår det således, at vores kunder er blevet pålagt betaling af sagsomkostninger til [bank 1] og [bank 2].

[Bank 1]:
Vi har tidligere afvist retshjælpsdækning til sagen i mod [bank 1], idet vores kunde [ikke] fik medhold i klagen i Pengeinstitutankenævnet, og der forelå efterfølgende ikke nye oplysninger i sagen, som gav udsigt til at ændre Pengeinstitutankenævnets afgørelse. Vi afviste således på det foreliggende grundlag retshjælpsdækning til sagen i mod [bank 1].

Der foreligger fortsat ikke nye oplysninger i sagen eller er godtgjort omstændigheder, der gør, at vores kunde i forbindelse med en civilretlig behandling af sagen, ville have haft en sådan udsigt til at få ændret Pengeinstitutnævnets afgørelse, at det efter de gældende forsikringsbetingelser - med rimelighed - kan pålægges os at yde retshjælpsdækning. Derudover er vores kunde ikke rette sagsøger, hvilket vi også har bemærket under sagsbehandlingen og korrespondancen med vores kundes advokat.

Derfor kan vi fortsat ikke tilbyde dækning af omkostninger til sagen i mod [bank 1], idet vi ikke finder, at omkostningerne er afholdt med rimelig grund, jf. forsikringsbetingelsernes § 2 stk. 3 og § 5 stk. 1.

Vi skal gøre opmærksom på, at bevisbyrden efter Ankenævnets praksis vender for tvister behandlet i et nævn, hvor sikrede har tabt sagen, således, at det er vores kunde, der skal godtgøre sagens rimelighed, se Michael S. Wiisbyes 'Retshjælpsforsikringen' s. 228 og siderne 329 til 333.

Vedrørende omkostninger i forbindelse med indbringelse af sagen for Pengeinstitutankenævnet skal for god ordens skyld gøres opmærksom på, at sådanne omkostninger er undtaget dækning via retshjælpsforsikringen i henhold til forsikringsbetingelsernes § 7. Af forsikringsbetingelsernes § 7 fremgår at 'Kan tvisten behandles ved et klagenævn, fx Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se. § 5 stk. 5. Omkostninger ved sådan klagenævn er ikke dækket'.

[Bank 2]:
Det er vores opfattelse, at sagen mod [bank 2] ville kunne have været indbragt for Pengeinstitutankenævnet, hvor omkostningerne ikke er dækket af retshjælpsforsikringen, jf. ovenstående afsnit om [bank 1].

Hvis en tvist kan behandles ved et klagenævn, har vores kunde pligt til at benytte denne mulighed, i henhold til forsikringsbetingelsernes § 7, tillige med § 5 stk. 5.

Vi skal dog igen henvise til, at vi flere gange har bemærket, at vores kunde ikke var rette sagsøger og således ikke finder, at omkostningerne allerede af den grund, er afholdt med rimelig grund.

Konklusion
Vi kan således på baggrund af ovenstående ikke tilbyde retshjælpsdækning til sagerne i mod vores kundes tidligere samlever, [bank 1] og [bank 2]."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klagerens advokat i brev af 21/11 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Ad. 1. Min klients tidligere samlever
Forsikringsselskabet Tryg gør gældende, at min klient ikke er rette sagsøger, samt at det ikke er bevist, at min klients børn har lidt et tab.

Sagen er anlagt af [klageren] for børnene …, … og …. Det gøres således gældende, at forældremyndighedsindehaveren for mindreårige børn er rette sagsøger. Det følger af forældreansvarslovens § 2, stk. 1, at forældremyndighedsindehaveren skal drage omsorg for barnet og træffe afgørelser ud fra barnets interesser og behov. Det er børnenes interesse, at min klients børn rar sine penge tilbage.

I denne sag besluttede Statsforvaltningen at udpege en særlig værge efter VML § 47, som skulle varetage børnenes interesse på vegne af moderen, der havde misbrugt sin stilling som forældremyndighedsindehaver. Værgens beslutning om ikke at samtykke til sagsanlæg er påklage til Ankestyrelsen.

Min klients tidligere samlever, … (herefter: [klagerens tidl. samlever]), har erkendt over for Statsforvaltningen, at have hævet sammenlagt kr. 461.422,01 på sine børns konti. Dette bekræftes også af [klagerens tidl. samlevers] advokat …. [Klagerens tidl. samlever] har i øvrigt underskrevet gældsbreve til børnene. Disse er tidligere fremsendt til Forsikringsankenævnet. [Klagerens tidl. samlever] har ikke tilbagebetalt beløbet til min klients børn, og der er på nuværende tidspunkt ikke tegn på, at hun har tænkt sig at tilbagebetale gælden til sine børn. Børnene har herved lidt et tab på sammenlagt 461.422, 01 kr.

Da min klients tidligere samlever har erkendt at have hævet beløbet, har det været berettiget at anlægge sag mod [klagerens tidl. samlever] med påstand om tilbagebetaling, og da min klient er rette sagsøger, må det konkluderes, at omkostningerne er afholdt med rimelig grund, jf. forsikringsbetingelserne § 2, stk. 3 og § 5, stk. 1.

Ad. 2. [bank 1]
Forsikringsselskabet Tryg gør gældende, at der ikke foreligger nye oplysninger i sagen, der gør, at vores kunde i forbindelse med civilretlige behandling af sagen, ville have haft en sådan udsigt til at få ændret Pengeinstitutankenævnets afgørelse.

Dette bestrides. [Klagerens tidl. samlever] har netop erkendt, at have hævet beløbene på børnenes konti, hvorfor hun også i 26/2 2013 har underskrevet gældsbreve til min klients tre børn.

[Klageren] er rette sagsøger, jf. ovenfor

Derfor gøres gældende, at omkostningerne er afholdt med rimelig grund, jf. forsikringsbetingelserne § 2, stk. 1 og § 5, stk. 1.

Ad. 3. [bank 2]
Forsikringsselskabet Tryg gør gældende, at sagen mod [bank 2] ikke er indbragt for Pengeinstitutankenævnet, hvorfor Tryg har givet afslag på retshjælpsdækning, da sagen kunne have været indbragt for ved et klagenævn, jf. Forsikringsbetingelsernes § 7.

På grund af Pengeinstitutankenævnets afgørelse i forhold til [bank 1], gøres det gældende, at det måtte være åbenbart, at sagen ville blive henvist til domstolsbehandling. Tryg er således forpligtet til at dække [bank 2´s] sagsomkostninger, jf. herved Trygs forsikringsbetingelser § 5, stk. 5.

Endvidere ville det være uforholdsmæssigt omkostningsfyldt tidsmæssigt - og derfor økonomisk - at indbringe sagen mod [bank 2] for Pengeinstitutankenævnet. Dette ville have betydet, at retssagen mod [klagerens tidl. samlever] og [bank 1] skulle have ventet i op til et år, hvilket ikke ville være i min klients eller min klients børns interesse.

Ad. 4. Klage til Pengeinstitutankenævnet og korrespondance med banker og [klagerens tidl. samlever]
Før der blev anlagt sag mod [klagerens tidl. samlever], [bank 1] og [bank 2] er sagen i forhold til [bank 1] indbragt for pengeinstitutankenævnet, og der er brugt betydelig tid på korrespondance med [klagerens tidl. samlever] og bankerne for at finde en mindelig løsning. Der er hertil brugt 7 timer og 45 minutter.
Det følger af lov om forsikringsaftaler § 32, stk. 3, at forsikringsselskabet skal dække rimelig og nødvendige udgifter til advokatbistand ved udenretlige fremsættelse af sag. Det gøres således gældende, at Tryg er forpligtet til at dække omkostningerne vedrørende klage til Pengeinstitutankenævnet.

Det gøres gældende, at Tryg er forpligtet til at dække dette tidsforbrug efter lov om forsikringsaftaler § 32, stk. 3, og der tages forbehold for timeforbrug ved denne sag til Forsikringsankenævnet."

Selskabet har heroverfor i brev af 7/1 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"Ad 1. Min klients tidligere samlever
Vi fastholder, at vores kunde ikke har været rette sagsøger, idet sagen i den foreliggende form krævede tiltrædelse fra sagsøgte (vores kundes tidligere samlever) eller tilladelse fra Statsforvaltningen til søgsmålskompetencen.

I henhold til § 2 i værgemålsloven, er indehaveren af forældremyndigheden værge for mindreårige. Er der fælles forældremyndighed, er indehaverne begge værger.

Det følger af note 6 til § 2 i værgemålsloven at, er der to værger, skal de være enige om dispositioner på den umyndiges vegne. Er værgerne uenige, kan afgørelsen træffes af statsforvaltningen, jf. § 3, stk. 5.

Det fremgår endvidere af § 3 i værgemålsloven at, er der to værger for en mindreårig, handler de i forening på dennes vegne.

Det vil sige, at grundet fælles forældremyndighed over børnene, kunne vores kunde ikke anlægge sag mod sin tidligere samlever som forældremyndighedsindehaver, idet dette ville kræve, at vores kundes tidligere samlever var enig i sagsanlægget. Det fremgår ikke af sagen, at vores kundes tidligere samlever var enig i et sagsanlæg mod hende, ligesom børnenes beskikkede værge ikke ville godkende et sagsanlæg.

Vi finder derfor fortsat ikke, at omkostningerne er afholdt med rimelig grund.

Ad 2. [bank 1]
Pengeinstitutankenævnet har fundet, at [bank 1] ikke har handlet ansvarspådragende, idet vores kundes tidligere samlever med frigørende virkning var berettiget til at foretage overførslerne i henhold til § 3 stk. 3 i værgemålsloven.

At vores kundes tidligere samlever har erkendt at have hævet beløbene fra børnenes konti ændre ikke på, at der ikke er fremkommet nye oplysninger i sagen, som giver udsigt til at ændre Pengeinstitutankenævnets afgørelse.

Der har under Pengeinstitutankenævnets behandling af sagen ikke været tvist om, at det var vores kundes tidligere samlever, der hævede/overførte beløbene. Pengeinstitutankenævnet har således i deres afgørelse medtaget, at det var vores kundes tidligere samlever, som hævede/overførte beløbene.

Vi fastholder derfor, at omkostningerne ikke er afholdt med rimelig grund

Ad 3. [bank 2]
Vi finder ikke, at det er åbenbart, at Pengeinstitutankenævnet ville have henvist sagen til domstolsbehandling på baggrund af afgørelsen i forhold til [bank 1]. Det er vores vurdering, at Pengeinstitutankenævnet ville have taget afgørelse i sagen.

Såfremt vores kundes advokat finder, at det ikke kunne betale sig at indbringe sagen mod [bank 2] for Pengeinstitutankenævnet, idet resultatet formentlig ville blive det samme som i [bank 1] sagen, indikere, at der ej heller i sagen mod [bank 2], var oplysninger, som ville have medført et positivt resultat for vores kunde.

Vi fastholder, at omkostningerne ikke er afholdt med rimelig grund

Ad 4. Klage til Pengeinstitutankenævnet og korrespondance med banker og [klagerens tidl. samlever]
Vores kundes advokat har gjort gældende, at Tryg skal dække advokatomkostninger til indbringelse af sagen mod [bank 1] for Pengeinstitutankenævnet. Vores kundes advokat finder, at omkostningerne skal dækkes i henhold til Forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3.

Forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 anfører, at 'Den sikrede kan i forbindelse med udenretlig fremsættelse og opgørelse af krav mod selskabet (min understregning) kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet'.

Forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 omhandler fremsættelse og opgørelse af krav i mod forsikringsselskabet. Kundens indbringelse af sagen for Pengeinstitutankenævnet er ikke en sag i mod Tryg Forsikring, og forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 finder dermed ikke anvendelse.

Forsikringsaftalelovens § 32 stk. 3 omfatter heller ikke dækning af advokatomkostninger efter retshjælpsforsikringen.

Vi fastholdes således, at vi ikke kan tilbyde dækning af advokatomkostninger i forbindelse med indbringelse af sagen mod [bank 1] for Pengeinstitutankenævnet.

Det skal i den anledning også bemærkes, at retshjælpsforsikringen ej heller dækker udgifter til indbringelse af nærværende sag for Ankenævnet for Forsikring."

Efterfølgende er klagerens advokat og selskabet fremkommet med yderligere kommentarer i breve af 19/1 og 3/2 2015 til nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?

Stk. 1
Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.

Stk. 2
Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.

Stk. 3
Tryg skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Tryg har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rime-

lighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
…
§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

Stk. 1
Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.
…
Stk. 5
Omkostninger ved tvister, der kunne have været behandlet ved et klagenævn, fx Forbruger-klagenævnet eller andet godkendt klagenævn, medmindre andet er aftalt med Tryg, eller det er åbenbart, at sagen på grund af sin karakter ville være blevet henvist til domstolene.
…
§ 7. Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, fx Forbruger-klagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se § 5, stk. 5.

Omkostninger ved sådan klagenævnsbehandling er ikke dækket."

Nævnet udtaler:

Klagerens tidligere samlever

Det er nævnets opfattelse, at det følger af værgemålslovens § 2, stk. 1, at begge værger skal være enige om dispositioner – herunder førelsen af retssager - på den umyndiges vegne.

Nævnet finder desuden at måtte lægge til grund, at hverken klagerens tidligere samlever eller den af Statsforvaltningen beskikkede værge var enige i, at der på vegne af de fælles børn skulle føres en sag mod moderen/klagerens tidligere samlever. Nævnet bemærker, at klagerens advokat har påklaget værgens beslutning til Ankestyrelsen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til et søgsmål mod samleveren med henvisning til, at klageren ikke havde kompetence til at anlægge søgsmål på vegne af sine børn, og

at udgifter til en retssag mod hans tidligere samlever derfor ikke ville være afholdt med rimelig grund, jf. forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1.

Bank 1

Selskabet gør gældende, at der ikke er rimelig grund til at føre en sagen for domstolene, da Pengeinstitutankenævnet ikke har givet klageren medhold. Selskabet henviser til forsikringsbetingelsernes §§ 2 og 5. Af § 5, stk. 1 fremgår:" Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Klagerens advokat har i sit brev af 21/11 2014til nævnet anført, at der foreligger nye oplysninger i sagen, der gør, at en civilretlig behandling af sagen ville føre til et andet resultat end det, som Pengeinstitutankenævnet kom frem til. Klagerens advokat har henvist til, at klagerens tidligere samlever har erkendt: "...at have hævet beløbene på børnenes konto, hvorfor hun også i 26/2 2013 har underskrevet gældsbreve til min klients børn."

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at klageren ikke over for den foreliggende afgørelse fra Pengeinstitutankenævnet har anført omstændigheder, der giver grundlag for, at han har rimelig grund til at føre sagen mod banken. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Bank 2

Klageren gør gældende, at bank 2 har handlet erstatningspådragende i forbindelse med hans tidligere samlevers håndtering af børnenes konti. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 7, at klageren er forpligtet til først at indbringe sagen for et godkendt klagenævn, hvis den pågældende tvist kan behandles af et af et sådan godkendt nævn.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet med henvisning til ovennævnte bestemmelse har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til den pågældende retssag.

13. 86707

Klagen til Pengeinstitutankenævnet og korrespondance

Klagerens advokat kræver med henvisning til forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at selskabet skal dække udgifter forbundet med klagesagen ved Pengeinstitutankenævnet, og korrespondance med bankerne og klagerens tidligere samlever.

Forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3 omhandler fremsættelse af krav mod selskabet. Da udgifterne er opstået i forbindelse med fremsættelse af krav mod bankerne og klagerens tidligere samlever, finder nævnet herefter, at der ikke er grund til at kritisere, at selskabet har afvist at udbetale erstatning i henhold til forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3

Henset til at nævnet som ovenfor anført finder, at der ikke er grundlag for at pålægge selskabet at yde forsikringsdækning for retssagen mod klagerens tidligere samlever og bankerne, har nævnet allerede af den grund ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde forsikringsdækning for udgifter til korrespondance med klagerens tidligere samlever og bankerne i henhold til retshjælpsdækningen. Det fremgår af de gengivne forsikringsbetingelsers § 7, at omkostninger ved klagenævnsbehandling ikke er dækket. Med henvisning hertil finder nævnet, at der ikke er grundlag for at pålægge selskabet at yde forsikringsdækning for udgifterne til indbringelsen af sagen for Pengeinstitutankenævnet i henhold til retshjælpsdækningen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen